Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I den nugældende Grundlovs tredie midlertidige Bestemmelse — ligesom i den anden midlertidige Bestemmelse i den revi-derede Grundlov af 1866 — udtales:

„Med Hensyn til Rettergangsmaaden ved Rigsretten gælder, indtil en ny Lov udkommer, Lov af 3. Marts 1852 med de Lempelser, som nærværende Grundlovs § 66 gør fornødne".

I det nu foreliggende Grundlovsforslag er en tilsvarende Bestemmelse ikke optaget, idet man, jfr. Forfatningskommissionens Betænkning Side 67, har anset det uforn-ødent om dette Spørgsmaal at optage Bemærkninger i Grundloven selv.

Paa den anden Side er det naturligvis paakrævet at have Regler om den ved Rigsretssager anvendelige Fremgangsmaade, og uagtet de i Loven af 1852 indeholdte Forskrifter tør antages at have virket tilfredsstillende, har man fundet det rimeligt at underkaste Loven i dens Helhed en fornyet Overvejelse i Justitsministeriet under Hensyn til de Ændringer i den i 1852 bestaaende Retstilstand, som ikke blot de vekslende Grundlove og nu det foreliggende Forslag, men ogsaa den nyere Straffe- og Retsplejelovgivning har givet Anledning til.

Det bemærkes herved, at Loven om Rettens Pleje, jfr. dennes § 1, Stk. 2, ikke omfatter Rigsretsproceduren, og at Reglerne herom efter hele denne Lovs systematiske Udformning ejheller bør søges henført derunder.

Resultatet af Ministeriets Overvejelser forelægges derfor i nærværende Form som et selvstændigt Lovforslag.

Som Grundlag herfor har man næsten Paragraf for Paragraf kunnet benytte den gældende Lov af 1852, der allerede i vidt Maal bygger paa de nyere Retsplejeprincipper: Offentlighed, Mundtlighed og Umiddelbarhed i Bevisførelsen, som først ved Retsplejereformen i 1919 er gennemført i vor almindelige Rettergang.

De nye Bestemmelser om Rigsrettens Sammensætning og Virkekreds i Grundlovsforslagets §§ 62 og 63 er herefter indarbejdet paa vedkommende Steder, hvorved bemærkes, at Valget af Rigsretsmedlemmer i Overensstemmelse med den almindelige Forskrift i Grundlovsforslagets § 39, Stk. 2, sker i Den forenede Rigsdag efter Forholdstal; Reglerne om Stedfortrædere — der ligeledes vælges efter Forholdstal — er søgt nærmere udformet i Forslagets § 2, jfr. § 5, Stk. 2. I Grundlovsforslagets § 62, Stk. 1, udtales blot: „For hver af de valgte vælges der straks en Stedfortræder", men Justitsministeriet maa formene, at det ikke hermed udelukkes, at der for hver enkelt Dommer straks vælges to Stedfortrædere, der ved indtraadt Ledighed tiltræder i den Rækkefølge, hvori de er valgt, idet man derved undgaar de Vanskeligheder, der ellers vilde melde sig ved baade den ordinære Dommers og Stedfortræderens Forfald. Bortset fra disse Bestemmelser indeholder Forslaget hovedsagelig en redaktionel Omformning af de nugældende Regler, væsentligt i Tilknytning til Retsplejelovens Forskrifter. Samtidig har den skete Kodifikation af de almindelige Procesregler gjort det muligt at udelade en Del detaillerede Regler om Procesmeddelelser, Stævnevarsel, Udsættelser m. v., hvor nu den almindelige Henvisning i Forslagets § 79 vil være tilstrækkelig.

Det bemærkes herved, at det i Ministeriet udarbejdede Udkast til nærværende Lovforslag har været forelagt Retsplejeudvalget, hvis Erklæring derover man har kunnet følge paa alle væsentlige Punkter.

Det har været overvejet i Justitsministeriet, om der i nærværende Forslag kunde optages Regler om Behandlingen i Den forenede Rigsdag af Spørgsmaal om Benaadning af Ministre, dømt ved Rigsretten, jfr. Grundlovsforslagets § 26; man har imidlertid fundet, at dette i nogen Grad vilde falde uden for Lovforslagets Rammer; i paakommende Tilfælde vil Justitsministeren fremsætte Forslag om Benaadning i Den forenede Rigsdag, og det tør derefter forventes, at dennes Forretningsorden vil indeholde det fornødne om Behandlingen deraf.